

Beni Bilemezsin

– Faruk · 03 Temmuz 2014

Köyde doğdum ben köy çocuğuyum
Doğru sözlüyüm serttir beni huyum
Buz gibidir pınardan içtiğim suyum
Suyumdan içmeden beni bilemezsin

Şöyle Oturup kendim sana anlatsam
Ruhuna kendimden dostluklar katsam
Dostluklarımıza tatlı neşeler katsam
Gönülden dost olmadan beni bilemezsin

Doğrumu sanırsın her aklına geleni
Hiç sevmem kem hisler besleyeni
İçimde tutmadığım o hasedi kini
Kendinden silmeden beni bilemezsin

Benim köyüme küsmüş bu talih nedense
Darma duman olmuş ne kalmış bedende
Daha da zorlaşıyor hayat dünden bu güne
Çalışıp kendinden geçmeden beni bilemezsin

Dertleri saymayayım iyisi mi beni bırak
Yağmurda çamurda dolaştık ayak çıplak
Kış ortasında giydiğin pabuçlar patlak
Ayakların donmadan beni bilemezsin

Dolular yağmurlar dindi mi serinde
Çalışmaktan nasır var mı ellerinde
Hiç hile katmamışsan alın terinde
Helal lokma yemeden beni bilemezsin